

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Skatteverket

Svarande: Srf konsulterna AB

Tolkningsfråga

Ska begreppet tillträde till evenemang i artikel 53 i mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ tolkas så att det omfattar en tjänst i form av en femdagarskurs i redovisning som enbart tillhandahålls beskattningsbara personer och som förutsätter att registrering och betalning sker i förväg?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT 2006, L 347, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundespatentgericht (Tyskland) den 21 november 2017 – QH

(Mål C-650/17)

(2018/C 052/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundespatentgericht

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: QH

Tolkningsfrågor

- 1) Skyddas en produkt enligt artikel 3 a i förordning (EG) nr 469/2009 ⁽¹⁾ av ett gällande grundpatent endast om den hör till skyddsföremålet som definieras genom patentkraven och således ställs till en fackmans förfogande som en konkret utförandeform?
- 2) Är det i enlighet med detta, med avseende på kraven enligt artikel 3 a i förordning (EG) nr 469/2009, inte tillräckligt om den aktuella produkten visserligen uppfyller en allmän funktionell definition av en grupp av aktiva ingredienser som finns i patentkraven, men därutöver inte finns individualiserad som en konkret utförandeform av lösningen som skyddas genom grundpatentet?
- 3) Skyddas en produkt redan därför inte enligt artikel 3 a i förordning (EG) nr 469/2009 av ett gällande grundpatent, om den visserligen omfattas av den funktionella definition som finns i patentkraven, men utvecklades först efter tidpunkten då grundpatentet anmäldes genom självständig innovativ verksamhet?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 469/2009 av den 6 maj 2009 om tilläggskydd för läkemedel (EUT L 152, 2009, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 24 november 2017 – Hussein Mohamad Hussein

(Mål C-657/17)

(2018/C 052/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Hussein Mohamad Hussein

Motpart vid Verwaltungsgericht: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Tolkningsfrågor

- 1) Leder en underlåtenhet att iaktta fristen i artikel 5.2 i förordning nr 1560/2003⁽¹⁾ (nedan kallad genomförandeförordningen) för en begäran om omprövning vid ett avslag av en framställan om övertagande inom föreskriven frist enligt artikel 21.1 i förordning nr 604/2013 (nedan kallad Dublin III-förordningen)⁽²⁾ från den anmodade medlemsstaten till att ansvaret övergår på den anmodande medlemsstaten, om den anmodande medlemsstaten inledningsvis har lämnat in en framställan om övertagande inom föreskriven frist i den mening som avses i artikel 21.1 första stycket i Dublin III-förordningen och det på grund av (efterföljande) undersökningar står klart att den anmodade medlemsstaten är ansvarig enligt kriterierna i kapitel III i Dublin III-förordningen?
- 2) Kan den anmodade – och enligt kriterierna i kapitel III i Dublin III-förordningen ansvariga – medlemsstaten fortfarande med full verkan godta en framställan om övertagande enligt artikel 21.1 i Dublin III-förordningen om den svarsfrist som fastställts i artikel 22.7 i Dublin III-förordningen redan har löpt ut och den anmodade medlemsstaten tidigare har avslagit framställan om övertagande inom föreskriven frist?

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 222, 2003, s. 3).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 24 november 2017 – Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) / Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Mål C-659/17)

(2018/C 052/30)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Motpart: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Tolkningsfråga

Ska Europeiska kommissionens beslut nr 2000/128/EG av den 11 maj 1999⁽¹⁾ även tillämpas på arbetsgivare som tillhandahåller lokal kollektivtrafik – på en konkurrensskyddad marknad i beaktande av berörda företags ensamrätt på den tillhandahållna tjänsten – vilka beviljades nedsättning av sociala avgifter till följd av att de tecknade avtal om utbildning och arbete efter ikraftträdande av lag nr 407/1990, i förevarande fall med avseende på perioden mellan 1997 och maj 2001?

⁽¹⁾ Kommissionens beslut av den 11 maj 1999 om de stödordningar som Italien genomfört för sysselsättningsfrämjande åtgärder [delgivet med nr K(1999) 1364] (EGT L 42, 2000, s. 1)